5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - N-rul 290

Marți, 21 Octombrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— | 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Pentru stiri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60–150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

CONFLICTUL RUSO-TURC

SITUAȚIA EXTERNA

Până în momentul când scriu aceste rânduri nici o știre oficială n'a sosit care să anunțe declarația de război.

Este evident că starea de fapt, ca urma atacului îndrăzneț al flotei otomane, nu poate fi considerată de cât ca o stare de război.

Pentru moment Rusia, care a fost atacată, după cum am anunțat de eri a rechemat pe d. de Giers ambasadorul ei la Constantinopol. Puterile aliate ale Rusiei, Anglia și Franța, și-au rechemat și ele ambasadorii.

Turcia va avea deci să poarte un război — în cazul când guvernul otoman se solidarizează cu acțiunea flotei, — cu Rusia, Anglia și Franța.

*

După unele informațiuni însă, guvernul otoman ar fi declarat că nu știe absolut nimic despre atacul flotei.

Am arătat de eri care este starea de lucruri din Turcia, unde guvernul este prizonierul Germaniei care a pus stăpânire pe flotă și pe forturi. Unora li se pare extraordinar ca guvernul otoman să nu fi știut nimic despre acțiunea flotei. Totuși, totul arată că așa trebue să se fi petrecut în realitate.

Am spus și eri, că marele vizir, acum câteva zile vorbind cu d-l de Giers, ambasadorul Rusiei, și-a exprimat teama ce o are de câte ori flota turcă ese în marea Neagră. Acest fapt, riguros exact, dovedește că guvernul otoman nu mai era stăpân pe acțiunea flotei pe care Enver bey a dat-o în mâinile Germaniei.

O altă dovadă este faptul următor, iarăși riguros exact: Când s'a aflat la Sofia despre atacul flotei turcești, guvernul bulgar a cerut lămuriri pe cale oficială la Constantinopol și i s'a răspuns pe aceeași cale, că guvernul turc nu știe nimic.

Dacă aceasta este atitudinea furcilor, rămâne de văzut cum poate primi Rusia un asemenea răspuns ca mulțumitor.

După informațiile ce le avem — și după cum am arătat, și eri — Rusia nu poate primi ca satisfăcător numai un răspuns de desolidarizare a guvernului otoman de acțiunea flotei. Rusia în acest caz va cere garanții că lucrul nu se va mai repeta și că această stare de anarhie va înceta. Orî, aceasta nu s'ar putea fără debarcarea imediată a ofițerilor și marinarilor germani. Dacă Turcia va putea să întreprindă o asemenea acțiune energică se va vedea. Cercurile diplomatice însă erau încă foarte pesimiste eri, ceea ce făcea ca să persiste convingerea că războiul e de neînlăturat.

*

In ce privește drumul pe unde ambasadorii rechemați se vor înapoia în țările lor, până eri nu era hotărât de cât că ambasadorul Rusiei se va înapoia prin Sofia-București.

*

In ce privește atitudinea Bulgariei, lumea politică și diplomatică o consideră ca din cele mai importante față de noul conflict.

Dacă este azi o îndoială în ce privește atitudinea Bulgariei, ea se datorește firește în parte evenimentelor din anul trecut și faptului că acum în urmă se înăsprise raporturile între presa bulgară și cea din Serbia și din Grecia, din cauza tratamentului macedonenilor de către guvernul Serbiei și Greciei. Altfel, ideea că Bulgaria ar putea să se găsească în război în contra Rusiei și alături de Turcia ar fi fost considerată ca o imposibilitate și chiar mulți foarte mulți bărbați politici bulgari, ar fi respins-o ca o insultă.

Dintre toate statele balcanice nici unul nu are față de Rusia obligațiuni mai recente, continue, și mai mari ca Bulgaria. De altfel de la începutul războiului acesta, poporul bulgar s'a arătat foarte prietenos față de Rusia.

De mult am arătat că în sațele bulgărești, poporul făcea rugăciuni pentru triumful armatelor rusești. Acest fapt ne-a fost confirmat și de ziaristul englez d-l Bourcher, care locuește la Sofia și care ne spunea acum două luni, când a fost la Sinaia, că poporul bulgar nu ar admite nici odată un război contra Rusiei.

Aceste considerațiuni fac ca Guvernul imperial va protesta, fără îndoială și cu cea din urmă energie în contra acestui act de ostilitate îndreptat de flota rusească în contra unei părți minime a flotei otomane. (Korr. Bureau).

RUPEREA raporturilor diplomatice

Petrograd, 18. — **Fiind informat de atacul perfid al vapoarelor germano-turce în contra țărmului rus al Mării Negre, guvernul imperial a dat ordin în acelaș zi ambasadorului rus la Constantinopol să anunțe Porței ruptura relațiunilor diplomatice cu Turcia și plecarea sa cu tot personalul ambasadei și al consulatelor. Ocrotirea intereselor supușilor ruși a fost încredințată guvernului italian. (Westnik).**

*

Viena, 18. — *Se telegrafiază din Constantinopole, cu data de 17 Oct., că ambasadorul Rusiei a cerut pașapoartele sale și a avut azi după miazi o întrevedere cu marele vizir în vila acestuia, la Yeni-Keuy. In caz de ruptură a raporturilor ruso-turcești, ambasada Italiei va ocroti interesele rusești. Un dragoman rus e de acum instalat la ambasada italiană. (A. R.)*

*

Constantinopol, 18.— (3 și un sfert seara.— Urgent). — *Pașapoartele au fost înmânate ambasadorilor Rusiei, Angliei și Franței. Ambasadorii Angliei și Rusiei vor pleca chiar diseară; ambasadorul Franței, pleacă mâine.* (A. R.)

BULGARIA menține neutralitatea

— Comunicat oficial —

oficios zice: intervenția Turciei în giganticul conflict armat care va provoca la toate marile Puteri beligerante o nouă orientațiune, este considerată în cercurile guvernamentale ca nefiind de natură să determine cabinetul Radoslavoff să renunțe la linia sa de conduită urmată cu scrupulozitate până aci, și anume observarea unei stricte neutralități și atitudine expectativă vigilentă față deverce eveniment care ar putea de departe ca și de aproape să aducă vreo atingere intereselor bulgărești. (Agenția Bulgară).

Manifestațiile din Berlin

Berlin, 18. — *Știrea începutului ostilităților turco-rusești a provocat un mare entuziasm în tot Berlinul. Seara au avut loc mari demonstrațiuni pe piața numită Potsdam platz. Un trimis special, Iusufici bey urcându-se pe capra unei trăsuri imposibilă cu drapele turcești și germane, a ținut un discurs aplaudat frenetic, prin care a glorificat pe împăratul Wilhelm ca prieten al islamului și relevând confraternitatea de arme turco-germană. După discurs o mare mulțime striga: Trăiască Sultanul! Trăiască Turcia! s'a dus spre palatul ambasadorului Mahmud Muktar paşa care, răspunzând unui discurs patriotic ce i s'a adresat, a mulțumit pentru ovațiunile ce i se făcea și spunând că aceste ovațiuni vor afla un ecou foarte cordial în Turcia. Ambasadorul a încheiat rostind primele cuvinte ale imnului național „Heil dir im Siegeskranz" pe care mulțimea l'a cântat în cor. Apoi manifestanții s'au dus spre cafeneaua „Vaterland" unde s'au împrăștiat. (A. R.)*

SVON despre declararea oficială a războiului

Tulcea, 18 Oct.

Căpitanul vaporului rus Bessarabeț, care a sosit astă seară în localitate, înapoindu-se de la Galați, a aflat la Reni că acolo s'a primit o telegramă oficială în care se anunță că astăzi la orele 2 d. a. războiul între Turcia și Rusia a fost declarat oficial.

Controlând această știre la Legațiunile din Capitală, ale Puterilor interesate în acest conflict, ni s'a comunicat că până în prezent nu au încă cunoștință de o declarație formală de război.

Se pare că svonul se datorește faptului că, guvernul turc remițând pașapoartele ambasadorilor Rusiei, Angliei și Franței, ruperea raporturilor diplomatice cu toate Puterile Triplei Înțelegeri a putut fi considerată ca începutul stărei de război.

◆ **Pentru orice reclamațiuni sau schimbări de adrese, d-nii abonați sunt rugați a atașa și una din benzile cu care primesc ziarul; contrar, reclamațiunea nu va putea fi rezolvată.**

RAZBOIUL EUROPEAN

— SERVICIUL NOSTRU TELEGRAFIC —

Transportarea la Invalizi a altor șease drapele germane luate de francezi

Luptele din Belgia și Franța

Comunicat oficial francez

Paris, 18. — **Comunicatul oficial din 17 Oct., ora 23 jum. zice:**

In Belgia, nimic de semnalat în ținutul între Nieuport și Dixmude.

La aripa noastră stângă, dușmanul a îndreptat atacuri violente în contra trupelor britanice și pe ambele maluri ale canalului La Bassée, fără ca să obțină nici un succes.

O mai mare activitate se semnalează în regiunea de la Reims și în ținutul Hauts de Meuse, la sud de Fresnes en Woevre. (A. R.)

Situația aliaților e satisfăcătoare

Petrograd, 18. — **Se telegrafiază din Paris:**

Toate ziarele sunt de părere că situația aliaților e din ce în ce mai satisfăcătoare: încercările germanilor au fost complect zădărnicite. „Le Matin" zice: Kaiserul a vrut să cucerească Nancy, Paris, Varșovia, Dunkerque, Calais, Douvres și mai pe urmă Londra: nu a reușit nicăeri. Din toate marile planuri pe care le-a avut rând pe rând în Franța și în Rusia, nici unul nu a fost atins.

Acest șef de stat care domnește peste 65 milioane de suflete a zdrobit în mod victorios un mic popor de șeapte milioane de cetățeni și vedem azi acest mic dar eroic popor deschizând stăvilarele care închideau canalurile și riurile belgiene spre a ineca forțele germane care treceau canalul Yser.

Pretutindeni ofensiva aliaților începe să împingă trupele germane, alungându-le din ascunzătoarele lor.

Marele scriitor belgian, Maeterlink zice în „Figaro", Piața primăriei și a catedralei din Bruxelles sunt minate și germanii sunt gata să distrugă aceste două monumente. De ce aliații nu ar desemna de acuma ca ostatici niște orașe germane care ar răspunde piatră pentru piatră de existența orașelor noastre. Dacă Bruxelles ar fi distrus, să fie Berlinul ras de pe pământ; să dispară Hamburg, dacă se devastează Anvers. Nurenburg să garanteze Bruge și Munchen să fie o cauțiune pentru Gand. (A. R.)

Londra se teme de un atac al Zepelinurilor

Roma, 17 (sosită 18). — După corespondentul din Londra al ziarului „Giornale d'Italia" populațiunea londoneză începe a se preocupa din ce în ce mai mult de posibilitatea unui atac de Zeppelinuri asupra orașului.

Ziarele recunosc că artileria de care astăzi se dispune nu e în stare să prezinte o apărare îndestulătoare în contra acestui soiu de dirijabile. Un Zeppelin care ar sbura la o înălțime de vre-o mie de metri se poate socoti ca fiind în afară de orice pericol. Spre a'l doborî, ar trebui ca un șrapnel să explodeze de-asupra lui, ceea ce e aproape imposibil de realizat, mai cu seamă noaptea, dată fiind cu-loarea închisă a Zeppelinurilor și iuțeala lor de 60 de chilometri pe oră.

Toate persoanele tehnice recunosc că împotriva Zeppelinurilor nu există, în mod absolut, nici un mijloc sigur de apărare: ele sunt dirijabile înarmate în chip strașnic, cari se manevrează cu mare ușurință și în stare să efectueze o călătorie de șeapte sau opt sute de chilometri fără scoborâri.

Bombele întrebuințate de aviatorii germani sunt cu adevărat teribile: căzând pe pământ, ele deschid niște gropi adânci aproape de doi metri. Sunt alcătuite dintr'un oțel special a cărui greutate specifică este enormă: fie care bombă cântărește aproape 150 de chilograme. Explodarea acestor bombe e formidabilă: bucățile lor s'au găsit chiar la o distanță de 500 metri de locul unde au explodat.

Deocamdată, mai multe Zeppelinuri au fost transportate la Anvers. O incursiune asupra Londrei ar putea fi efectuată de o escadră din aceste dirijabile cari ar putea să arunce la o laltă vreo 50 de bombe asupra orașului, repurtând un efect foarte însemnat, mai cu seamă din punctul de vedere moral. (A. T. I.)

O înțelegere de aprovizionare între Anglia și Germania

Roma, 17 (sosită 18). — Ziarele din Berlin anunță că prin intermediul ambasadorilor american și spaniol, Germania și Anglia ar fi stabilit o înțelegere permițând aprovizionarea Belgiei.

De asemenea Anglia ar permite importațiunea prin porturile olandeze. (A. T. I.)

Ocupațiunea Epirului de către Grecia

Atena, 16 (sosită 18). — *Comandanții militari ai districtelor ocupate din Epir, au procedat numai decât la dizolvarea bandelor neregulate, expulzând persoanele suspecte care ar putea turbura ordinea publică.*

Entuziasmul populațiunei continuă a fi foarte mare. (Agenția precedentă).

DIFERITE ȘTIRI

Berlin, 18. — Ziarul „Morgenbladet" din Christiania a publicat un raport transmis de Agenția Reuter, despre situația din Transvaal, la începutul lunei Septembrie. Acest raport arată că nemulțumirea era mare în populația din Transvaal, de sub regimul generalului Botha. O adunare numeroasă, în care se găsea și generalul Beyers, a cerut guvernului să nu se amestece în acțiunea îndreptată în contra coloniei germane; că toți ofițerii buri ar trebui să-și dea demisia, cum făcuse și generalul Beyers.

*

Colaboratorul militar al ziarului „Times" scrie că generalul bur Maritz și amicii săi au crezut că situațiunea actuală era favorabilă lor: dar e de crezut că puterea engleză din Africa de sud nu va fi poate atât de slabă cum s'a crezut și că va putea să stăpânească situația, chiar dacă răzvrătiții ar reuși la început.

Ziarul „Times" cere englezilor să nu-și piardă capul.

LUPTELE PE FRONTUL ORIENTAL

Germanii respinși cu pierderi colosale

Petrograd, 18. — *Comunicatul statului major al generalisimului zice:*

Pe frontul Prusiei orientale, planul de ofensivă spre centrul nostru, în contra poziției întărite de lângă Bakalargevo, proiectat de dușman a fost zădărnicit. Timp de cinci zile germanii au dat lupte violente, care toate au fost respinse cu pierderi colosale pentru germani. In multe locuri, sunt atâtea cadavre de soldați dușmani în frontul trupelor noastre, în cât înaintarea noastră este împiedecată.

Dincolo de Vistula, ocupăm în mod ferm Gostynin, Leczica, Lodz, Ostrovicc.

In Galiția, luptele mai continuă, dar fără nici o schimbare esențială. (Westnik).

Comunicat oficial austriac

Viena, 18. — (Oficial, 18 Oct. amiazi). — *La nord de Kulp, lângă granița Galiției și a Bucovinei, o coloană rusă compusă din toate armele a fost bătută.*

In Galiția centrală, trupele noastre se mențin în pozițiunile lor de lângă Turka, lângă Stary-Sambor.

La est de Przemysl și pe râul San inferior, mai multe atacuri dușmane în ținutul Nisko, au fost respinse, precum și lângă Skole și Stary-Sambor. Mai multe sute de ruși au fost făcuți prizonieri.

Si în Polonia rusească nu a fost nici eri vreo luptă. (Korr. Bureau).

Luptele pe frontul austro-sârb

Atacurile austriace respinse

Niș, 18. — *In ziua de 16 Oct. lângă Gucero, dușmanul a bombardat pozițiunile noastre din Eminova de la ora 7 dim. până la amiazi, când a trecut la atac, care a fost respins de trupele noastre.*

Contra atacurile noastre s'au schimbat în lupte vii cu baioneta în care dușmanul a încercat pierderi mari și a fost silit să se retragă în dezordine lăsând pe câmpul de luptă un ofițer superior, doi căpitani și circa 300 soldați.

In aceiași zi, spre seară, dușmanul a atacat pe acelaș front pozițiunile noastre la cota 708, dar a fost respins cu pierderi simțitoare pentru el.

Nimic însemnat pe restul frontului. (Birout vrecsi).

Evenimentele din Bucovina

— Austriacii au primit întăriri. - Rușii s'au retras din sudul Bucovinei. - Luptele din ziua de 17 Octombrie. - Consulul român Georgescu pleacă azi din Cernăuți —

Dorohoi, 18 Octombrie

Luptele din jurul Cernăuților au intrat într'o nouă fază.

Trupele austriace au primit noui întăriri pentru apărarea capitalei Bucovinei. Eri au sosit la Cernăuți trupe de cavalerie și honvezi unguri. Așa ca de unde până acum se găseau la Cernăuți numai trupe de miliții (landsturm), azi se află acolo trupe active și bine organizate. Se afirmă că numărul tunurilor de cari dispun trupele austro-ungare pentru apărarea orașului Cernăuți este de 20. Aceste tunuri au fost așezate în două poziții din cele mai bune și focul lor s'a dovedit a fi cât se poate de eficace.

Alte trupe austro-ungare au fost așezate între Cernăuți și Mamornița, punctul nostru de frontieră spre Austria. Chiar la Turin, vama austriacă corespunzătoare cu punctul Mamornița, se află un detașament austro-ungar, sub comanda unui ofițer.

In schimb trupele rusești s'au retras din partea de jos a Cernăuților, din pădurea Franzenthal. Toate forțele rusești, după cum am mai arătat într'un reportaj anterior, se află în partea stângă a Prutului, înșirate pe un front întins.

Aceasta fiind situațiunea actuală, austriacii au prin urmare posibilitatea să primească, adu-când din Ungaria, prin sudul Bucovinei, trupe de întărire.

Eri după amiazi artileria rusească, așezată lângă Sadagura, cătiva kilometri de Cernăuți, a îndreptat un foc viu asupra capitalei Bucovinei. Artileria rusească se compune din câteva tunuri de câmp. Granatele căzute în Cernăuți au avariat câteva case, omorând și 3 persoane.

Populația orașului a fost cuprinsă de o panică grozavă. Prăvăliile au fost imediat închise și pe stradă nu se vedea țipenie de om.

După 2 ore furia atacului încetă.

Atunci artileria austro-ungară a deschis la rândul ei focul care a continuat până seara.

După unele versiuni rușii ar fi suferit o înfrângere cu prilejul acestui duel de artilerie. Trupele rusești s'ar fi retras în jos pe Prut.

Se zice că trupele austro-ungare, încurajate de primul succes, așteaptă noui întăriri, pentru a lua ele ofensiva împotriva trupelor rusești. In atare caz vor face pontoane peste apa Prutului și vor încerca să respingă pe ruși din Bucovina.

Sunt pozitiv informat că d-l consul general al României la Cernăuți, Georgescu, părăsește astăzi capitala Bucovinei, venind în țară. Autoritățile austriace îi vor pune la dispoziție un tren special cu care va veni până la Burdujeni, de unde probabil că va pleca la București.

La Cernăuți va rămâne d-l Gallin, secretarul consulatului român, care va continua să gireze afacerile.

Fostul guvernator rus al Cernăuților Evreinov se află încă la Noua-Suliță, dimpreună cu Aloxis Gerowski, fost vicegubernator, actualmente ofițer în armata rusă. Acolo se mai află fostii funcționari ruși.

Doctorul român Temistocle Bocancea, fostul primar al Cernăuților sub dominațiunea rusească, care plecase odată cu guvernatorul Evreinov din Cernăuți la Noua-Suliță, se află acum la Chișinău (Basarabia), de unde probabil că va intra în țară prin Ungheni.

Brunno.

Italia și ocuparea Valonei

Roma, 18 (sosită 19). — Atât din declarațiunile oficiale ale guvernului cât și din limbagiul presei autorizate ar reeși că ocuparea Valonei n'a fost o măsură pripită și inspirată numai de evenimentele actuale.

In adevăr, mai înainte de răscoala împotriva Principelui de Wied, niște agitatori cari nu erau albanezi, au căutat prin toate mijloacele să pună la cale o mișcare tinzând să răstoarne orânduiala politică a Albaniei și întocmirile stabilite în sânul noului Stat de conferința de la Londra.

Izbucnind războiul actual și Principele de Wied părăsind pământul albanez, aceste intrigi s'au făcut mai active și stăruitoare. Rezultatul a fost că mai multe convoiuri de arme și muniții au fost debarcate pe coasta Albaniei, și că mai multe vapoare încărcate cu soldați și muniții se pregăteau să pornească din niște porturi străine către țărmurile Albaniei, cu scopul de a se folosi de situația de față provocată de criza internațională pentru a se crea în Albania o stare de lucruri contrarie temeiilor însuși pe cari Europa voise să clădească noul Stat albanez. Ceva mai mult: acești turburători străini căutau prin mișcarea lor nesocotită să răstoarne unul din principiile de căpetenie pentru viața politică a Albaniei: adică, principiul neutralității albaneze, garantată de marile Puteri.

Italia, fiind astăzi singura Putere în stare de a impune respectarea hotărârilor internaționale de la Londra, și-a trimes flota în apele albaneze spre a împiedica orice încercare s'ar pune la cale de către străini cu scopul de a se atâța și de a se agrava o mișcare de răsvrătire în interiorul țărei, care ar avea urmări extrem de grave asupra situațiunei externe. Pe de altă parte, mișcat de starea de plâns în care a ajuns populațiunea din Albania de sud, guvernul italian nu mai putea să sufere ca mii și mii de oameni să moară de lipsuri și de boli aproape sub ochii săi.

In această privință, ziarul „Tribuna" scrie: Decocamdată Italia a împlinit pur și simplu o datorie omenească, orânduind și la Valona o secțiune de ajutor, la fel cu cele înființate la Scutari și la Durazzo, cu scopul de a se alina suferințele și nevoile fugarilor din Albania meridională, fie epiroți, fie musulmani, cari sunt lipsiți de adăpost și de pâine și sunt bântuiți de boli și molimi. Acești nenorociți tăbăresc pe țărmul mării, între mlaștini și mărăcini, și în zadar cerșesc mila de la o cărmuire fără autoritate și de la niște autorități administrative cu totul dezorganizate.

Ziarul, adaogă că Italia s'a dus la Valona cu învoirea deplină a Puterilor semnatare ale protocolului din Londra.

„Giornale d'Italia" spune: Prin expediționea la Valona, guvernul italian a vrut să arate în chip vădit că Valona e un exponent al intereselor italiene și a vrut să facă pe străini să înțeleagă că cine se atinge de Valona, se leagă de Italia. Interesele noastre ca putere maritimă atârnă în mare parte de soarta Valonei, care este un popas însemnat în tranzitul nostru pe Adriatica. Era o necesitate pentru Italia să fie prezentă la Valona.

In general formula întrebuințată de ziarele italiene autorizate pentru a explica expediționea italiană la Valona este următoarea: Valona în mâinile Italiei este un zălog pentru ocrotirea intereselor noastre adriatice în remanierea viitoare a Europei.

Ziarul „Perseveranza" scrie: Italia nu are de cât să stăruie în neutralitatea sa vigilentă și armată, ferindu-se de orice nerăbdare și nervozitate, spre a ajunge la scopurile sale, cari nu se vor mărgini numai la ocuparea Valonei. (A. T. I.)

Întrunirea conservatoare din Iași

— Declarațiile d-lui Greceanu —

Iași, 18 Octombrie.

La orele 8 seara a avut loc o consfătuire a membrilor clubului conservator. D-l D-tru Greceanu, președintele clubului printr'o aplaudată cuvântare a arătat că sunt cu totul neîntemeiate versiunile că în sânul partidului conservator ar fi neînțelegeri. Mai departe arată pe larg că atitudinea României în actualele împrejurări a fost dictată în sensul vederilor partidului conservator. Deasemeni d-l Greceanu declară că în actualele grave împrejurări, armonia completă există între toate partidele, ceeace dă siguranța că România își va putea afirma cu tărie interesele, atunci când împrejurările o vor cere.

In aceiași ordine de idei, d-l Greceanu, în cuvinte entuziaste, demonstrează că armata noastră este bine pregătită și gata pentru toate eventualitățile. Oratorul termină arătând că în aceste condițiuni opinia publică poate să fie sigură că viitorul României este pe deplin asigurat.

Forțele engleze

Ziarul „Francfurter Zeitung" discutând numărul recruților armatei engleze, ziarul „Times" răspunde astfel:

„Acum (adică la 16 Oct. stil nou) dispunem numai în insulele britanice de un milion 200 de mii de oameni și acest număr crește în continuu. Obiceiul nostru ca și al Statelor Unite este să nu începem a ridica armate de cât după ce a izbucnit războiul și să continuăm a le ridica până când scopul nostru este atins. Așa facem acuma. Am trimis în Franța o parte din avant-garda noastră; în curând vom trimite restul iar grosul armatei noastre, va sosi acolo mai târziu. Nu suntem zoriți, aliații noștri vor ști să aștepte. Toți englezii în vârstă militară, doresc să se bată. Voluntarii sunt așa de numeroși în cât lordul Kitchener a trebuit să impue pentru angajament condiții fizice foarte severe".

— PRIN FIR TELEGRAFIC —

— Raporturile diplomatice au fost rupte între Turcia și puterile Triplei Înțelegeri —

Lupta navală de pe Marea Neagră

Viena, 18. — **Ora 9 jum. dim. Se telegrafiază de la Constantinopole, cu data de 17 Octombrie.**

O luptă navală a avut loc eri în Marea Neagră; ea fost cunoscută și publicată numai azi în oraș unde a pricinuit o mare sensație.

Comunicatul oficios al Agenției otomane descrie această luptă în modul următor: Pe când o mică parte a flotei otomane făcea în zilele de 14 și 15 Octombrie, exerciții în Marea Neagră, flota rusească, care o urmărea mai înainte, împiedica toate aceste exerciții și sfârși, în zina de 16 prin a ataca flota otomană.

In timpul luptei, flota turcească a scufundat vaporul puitor de mine „Pirou", cu un deplasament de 5.000 de tone și conținând 700 de mine, pricinuind avarii grave unui torpilor rus și capturând un vas de cărbuni rusesc.

O torpilă aruncată de un contra-torpilor otoman a scufundat canoniera rusească „Kubanick" de 1100 tone; o altă torpilă aruncată de un alt contra-torpilor turc a pricinuit avarii grave unui vas de coastă rusesc. Trei ofițeri și 72 marinari ruși, făcând parte din vapoarele scufundate sau distruse, au fost salvați de flota turcească și făcuți prizonieri.

Flota imperială, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu a suferit nici o avarie. Lupta mai urmează mereu favorabilă pentru flota noastră.